

2. W skład rady roku wchodzi wszyscy pracownicy naukowo-dydaktyczni prowadzący zajęcia w danym roku (semestrze) na odpowiednim wydziale.

3. Przewodniczącym rady roku jest opiekun roku wyznaczony przez dziekana.

4. Posiedzenia rady roku zwołuje dziekan wydziału lub wyznaczony przez niego opiekun roku w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz w miesiącu.

5. Dziekan może zapraszać na posiedzenia rady roku przedstawicieli organizacji młodzieżowych działających na terenie szkoły.

§ 5. Opinie i wnioski organów, o których mowa w § 2—4, podejmowane są zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej połowy członków tych organów.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ, OŚWIATY, KULTURY I SZTUKI ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 8 listopada 1966 r.

w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych.

Na podstawie art. 82, art. 7 ust. 7 i art. 55 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o wyższych szkołach artystycznych (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Przepisom rozporządzenia podlegają:

- 1) studenci szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych oraz
- 2) osoby, które uczęszczają na studia i kursy, o których mowa w art. 52, 53 i 54 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym.

2. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do słuchaczy studiów i kursów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli słuchacze ci są równocześnie pracownikami naukowo-dydaktycznymi szkoły.

§ 2. Ilekroć w dalszych przepisach rozporządzenia jest mowa bez bliższego określenia o:

- 1) obwinionym — należy przez to rozumieć studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych oraz osoby wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2, przeciwko którym wszczęte zostało postępowanie dyscyplinarne,
- 2) ministrze — należy przez to rozumieć ministra sprawującego nadzór nad szkołą wyższą, a w odniesieniu do wyższych szkół wychowania fizycznego — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,
- 3) komisjach dyscyplinarnych — należy przez to rozumieć komisje dyscyplinarne dla studentów oraz odwoławcze komisje dyscyplinarne dla studentów,
- 4) szkole — należy przez to rozumieć szkołę wyższą i wyższą szkołę zawodową,
- 5) stronach — należy przez to rozumieć obwinionego i rzecznika dyscyplinarnego.

§ 3. 1. Wszczęcie postępowania karnego lub karno-administracyjnego oraz wymierzenie w tym postępowaniu kary nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i wymierzenia kary dyscyplinarnej za ten sam czyn.

2. Jeżeli o ten sam czyn wszczęto postępowanie karne lub karno-administracyjne, komisja dyscyplinarna może zawiesić postępowanie dyscyplinarne, jeżeli uzna, że w postępowaniu dyscyplinarnym nie da się ustalić z dostateczną pewnością okoliczności faktycznych będących przedmiotem rozpoznania. Komisja dyscyplinarna może w każdej chwili podjąć zawieszone postępowanie.

3. W razie zbiegu postępowania dyscyplinarnego z innym postępowaniem dyscyplinarnym stosuje się przepis ust. 2.

4. W stosunku do studentów odbywających szkolenie wojskowe i podlegających z tego tytułu wojskowym przepisom dyscyplinarnym wymierzenie kary dyscyplinarnej przewidzianej w Regulaminie dyscyplinarnym Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i wymierzenia kary dyscyplinarnej na podstawie niniejszego rozporządzenia, jeżeli czyn jest równocześnie przewinieniem w rozumieniu przepisów ustawy o szkolnictwie wyższym.

§ 4. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego ani wydać orzeczenia uznającego winę i wymierzającego karę, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęło więcej niż 2 lata. Gdy o ten sam czyn było prowadzone postępowanie karne, dwuletni termin liczy się od dnia prawomocnego zakończenia tego postępowania.

2. Po upływie 1 roku od dnia opuszczenia przez studenta szkoły nie można prowadzić postępowania dyscyplinarnego, chyba że student podejmie ponownie studia, chociażby w innej szkole, przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1.

3. Rektor może wstrzymać wydanie dyplomu obwinionemu, przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne, do chwili zakończenia tego postępowania.

4. Całokształt postępowania dyscyplinarnego, nie wyłączając postępowania wyjaśniającego i prowadzonej w związku z nim korespondencji, ma charakter poufny.

§ 5. 1. W razie przeniesienia się obwinionego do innej szkoły w czasie toczącego się przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego rektor zawiadamia o fakcie prowadzenia postępowania dyscyplinarnego rektora szkoły, do której się obwiniony przeniósł, a po zakończeniu postępowania przesyła mu odpis prawomocnego orzeczenia w celu wykonania orzeczonej kary.

2. Jeżeli obwiniony, któremu doręczono zawiadomienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, zmieni następnie miejsce zamieszkania, nie powiadamiając o tym komisji dyscyplinarnej — wszelkie wezwania i inne pisma wysłane obwinionemu pod ostatnim znanym adresem uznaje się za doręczone.

§ 6. 1. Komisje dyscyplinarne za przewinienia określone w art. 72 ust. 2 ustawy o szkolnictwie wyższym wymierzają następujące kary dyscyplinarne:

- 1) nagany,
- 2) nagany z ostrzeżeniem,
- 3) zawieszenia w prawach studenta na okres do 1 roku,
- 4) wydalenia ze szkoły.

2. W razie wymierzenia kary wymienionej w ust. 1 pkt 3 student zostaje również zawieszony w prawach członka organizacji studenckiej.

Rozdział 2

Komisje dyscyplinarne.

§ 7. 1. W postępowaniu dyscyplinarnym orzekają komisja dyscyplinarne dla studentów oraz odwoławcza komisja dyscyplinarne dla studentów, powoływane w szkołach wyższych przez senat, a w wyższych szkołach zawodowych przez rektora, spośród profesorów, docentów etatowych, wykładowców, adiunktów, starszych asystentów i studentów ostatnich dwóch lat studiów.

2. Studentów — kandydatów na członków komisji dyscyplinarnych przedstawiają uczelniane oddziały Zrzeszenia Studentów Polskich, Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej spośród studentów ostatnich dwóch lat studiów, wykazujących się właściwą postawą moralną i obywatelską oraz należycie wywiązujących się z obowiązków studenta.

3. Osoby wchodzące w skład komisji są niezawisłe w zakresie orzecznictwa dyscyplinarnego.

4. Przyjęcie mandatu członka komisji jest obowiązkowe.

§ 8. 1. Liczbę członków komisji dyscyplinarnych ustala organ określony w § 7 ust. 1, który wyznacza również przewodniczących komisji oraz ich zastępców.

2. Przewodniczącym komisji dyscyplinarnej może być w zasadzie profesor lub docent etatowy; zastępcą przewodniczącego może być także wykładowca lub adiunkt.

3. Członek komisji dyscyplinarnej dla studentów nie może być równocześnie członkiem odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów.

§ 9. 1. Członków komisji dyscyplinarnych powołuje się na 3 lata, z wyjątkiem studentów, których do komisji dyscyplinarnych powołuje się na początku roku szkolnego na okres tegoż roku.

2. Organ, o którym mowa w § 7 ust. 1, może uzupełnić skład komisji dyscyplinarnych w okresie trwania kadencji. Mandat członka komisji dyscyplinarnej powołanego w czasie trwania kadencji wygasa z upływem kadencji, a mandat członka komisji dyscyplinarnej — studenta z upływem danego roku szkolnego.

§ 10. 1. Członek komisji dyscyplinarnej nie może pełnić obowiązków członka komisji, jeżeli przeciwko niemu toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne, a gdy postępowanie zakończy się ukaraniem, traci mandat członka komisji.

2. Członek komisji dyscyplinarnej traci mandat, jeśli przestanie być pracownikiem lub studentem w danej szkole.

§ 11. 1. Komisja dyscyplinarne orzeka w sprawach dyscyplinarnych w składzie trzech członków wyznaczonych przez przewodniczącego komisji.

2. Przewodniczącym składu orzekającego jest przewodniczący komisji dyscyplinarnej lub jego zastępca.

3. W składzie orzekającym komisji dyscyplinarnej zasiada jeden student.

Rozdział 3

Rzecznicy dyscyplinarni.

§ 12. 1. Rektor powołuje rzeczników dyscyplinarnych oraz ich zastępców spośród profesorów, docentów etatowych, wykładowców i adiunktów.

2. Rzecznik dyscyplinarne wszczyna postępowanie dyscyplinarne, prowadzi postępowanie wyjaśniające i sprawuje funkcję oskarżyciela przed komisjami dyscyplinarnymi.

3. Rzecznik dyscyplinarne jest związany poleceniem rektora. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, złożenie wniosku o ukaranie, wniesienie odwołania oraz odstąpienie od oskarżenia następuje na polecenie lub za zgodą rektora.

4. Uprawnienia rektora w zakresie postępowania dyscyplinarnego służą również ministrowi.

§ 13. 1. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego trwa 3 lata.

2. W uzasadnionych wypadkach rektor może odwołać rzecznika w okresie trwania kadencji.

3. Do rzecznika dyscyplinarnego (zastępcy rzecznika) ma zastosowanie przepis § 10.

§ 14. Organy i pracownicy szkół oraz obwinieni obowiązani są udzielać rzecznikowi dyscyplinarnemu wszelkich informacji dotyczących prowadzonego przez niego postępowania wyjaśniającego.

Rozdział 4

Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

§ 15. 1. Rektor szkoły, po otrzymaniu wiadomości o naruszeniu przez studenta jego obowiązków lub o uchy-

bienu przez niego godności studenta, zleca rzecznikowi dyscyplinarnemu przeprowadzenie w wyznaczonym przez siebie terminie, nie przekraczającym 3 miesięcy, postępowania wyjaśniającego.

2. Rektor może tymczasowo zawiesić jednocześnie w prawach studenta osobę, przeciwko której zlecił wszczęcie postępowania wyjaśniającego; przepisy § 38 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli przewinienie dyscyplinarne popełnione zostało w stosunku do kolegów, organizacji studenckiej lub na terenie podlegającym przepisom o samorządzie studenckim i dotyczy czynu, za który trudno przewidywać wymierzenie kary zawieszenia w prawach studenta lub kary wydalenia ze szkoły — rektor może wydać decyzję o zaniechaniu wszczynania postępowania dyscyplinarnego lub o jego umorzeniu, o ile sprawa była rozpatrywana przez sąd koleżeński właściwej organizacji studenckiej, a orzeczona kara uznana za dostateczną.

§ 16. 1. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny obowiązany jest zebrać dowody niezbędne do całkowitego wyjaśnienia sprawy, uwzględniając zarówno dowody świadczące przeciwko obwinionemu, jak również dowody przemawiające na jego korzyść.

2. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny może przesłuchiwać obwinionego, świadków i biegłych, jak również przeprowadzać wszelkie inne dowody niezbędne do wyjaśnienia sprawy w trybie i pod rygorem przewidzianymi w kodeksie postępowania administracyjnego.

3. Obwinionemu należy umożliwić złożenie w toku postępowania wyjaśniającego wszelkich wyjaśnień i dowodów, które zdaniem jego mogą mieć znaczenie dla sprawy, a po zakończeniu tego postępowania zapoznać obwinionego z treścią zebranych dowodów i umożliwić mu złożenie ustnie lub na piśmie dodatkowych wyjaśnień. Obwiniony ma prawo zgłosić rzecznikowi dyscyplinarnemu wniosek o przesłuchanie w toku postępowania wyjaśniającego zgłoszonych przez niego świadków.

4. Odmowa złożenia wyjaśnień przez obwinionego nie wstrzymuje biegu postępowania.

§ 17. W zależności od wyniku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny składa rektorowi umotywowany wniosek o:

- 1) umorzenie postępowania,
- 2) umorzenie postępowania i wymierzenie obwinionemu kary porządkowej upomnienia w myśl art. 80 ustawy o szkolnictwie wyższym,
- 3) wyrażenie zgody na skierowanie do komisji dyscyplinarnej wniosku o ukaranie.

§ 18. 1. Wniosek o ukaranie powinien zawierać w szczególności:

- 1) imię i nazwisko, adres oraz inne dane dotyczące obwinionego,
- 2) dokładne określenie zarzuczonego przewinienia ze wskazaniem czasu i miejsca jego popełnienia,
- 3) proponowaną karę dyscyplinarną oraz
- 4) wyczerpujące uzasadnienie faktyczne ze wskazaniem dowodów uzasadniających wniosek o ukaranie.

2. Do wniosku powinny być dołączone w całości akta postępowania wyjaśniającego.

Rozdział 5

Postępowanie przed komisjami dyscyplinarnymi.

§ 19. 1. Po złożeniu przez rzecznika dyscyplinarnego wniosku o ukaranie obwinionego przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza trzyosobowy skład orzekający.

2. Przewodniczący składu orzekającego:

- 1) wyznacza termin rozprawy, która powinna odbyć się przed upływem 30 dni od daty wniesienia przez rzecznika dyscyplinarnego wniosku o ukaranie,
- 2) zawiadamia na piśmie rektora i właściwego dziekana oraz rzecznika dyscyplinarnego o terminie rozprawy,
- 3) wzywa na rozprawę obwinionego.

3. Obwinionemu doręcza się wraz z wezwaniem:

- 1) odpis wniosku o ukaranie,
- 2) listę członków składu orzekającego,
- 3) pouczenie o uprawnieniach wynikających z § 20 i skutkach niestawiennictwa na rozprawie.

4. Termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby między doręczeniem obwinionemu wezwania a dniem rozprawy upłynęło co najmniej 7 dni.

§ 20. 1. Rzecznik dyscyplinarny i obwiniony mają prawo zgłoszenia do przewodniczącego komisji dyscyplinarnej żądania wyłączenia członka składu orzekającego, jeżeli między obwinionym a członkiem składu orzekającego zachodzą stosunki osobiste tego rodzaju, że mogą wzbudzać wątpliwość co do bezstronności członka składu orzekającego. Wniosek taki rozpoznaje skład orzekający na posiedzeniu niejawnym przed rozprawą. Wniosek należy uwzględnić, jeżeli przytoczone przez obwinionego okoliczności zostaną uprawdopodobnione i uzasadniają wyłączenie członka składu orzekającego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być zgłoszony przed upływem 5 dni od dnia doręczenia wezwania na rozprawę.

§ 21. 1. Na rozprawie dyscyplinarnej mogą być obecni: rektor, prorektorzy, dziekan lub osoba delegowana przez dziekana spośród personelu nauczającego na wydziale, przedstawiciel ministra, przedstawiciele organizacji związkowej i partyjnej oraz przedstawiciele uczelnianych oddziałów Zrzeszenia Studentów Polskich, Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej.

2. Przewodniczący składu orzekającego może za zgodą rektora zezwolić na obecność na rozprawie osoby pokrzywdzonej lub w uzasadnionych wypadkach i innych osób niż wymienione w ust. 1.

§ 22. 1. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawę obwinionego, któremu wezwanie doręczono we właściwym terminie, nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy.

2. W razie uznania niestawiennictwa obwinionego na rozprawę za usprawiedliwione — skład orzekający odracza rozprawę, ustalając nowy jej termin.

§ 23. 1. Rozprawą kieruje przewodniczący składu orzekającego.

2. Rozprawa rozpoczyna się od sprawdzenia obecności stron, po czym przewodniczący odczytuje wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz wnioski o ukaranie wraz z uzasadnieniem. Następnie przewodniczący zapytuje obwinionego, czy przyznaje się do popełnienia zarzucanego czynu, oraz wzywa go do złożenia wyjaśnień.

3. Po złożeniu wyjaśnień przez obwinionego, przewodniczący odczytuje zeznania świadków i ewentualne opinie biegłych oraz przedstawia inne dowody zebrane w postępowaniu wyjaśniającym.

4. Zarówno obwiniony, jak i rzecznik dyscyplinarny mają prawo wypowiadać się co do każdego dowodu.

5. Jeżeli wyjaśnienia obwinionego, który na rozprawie przyznaje się do winy, nie budzą wątpliwości, skład orzekający za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego może nie przeprowadzać postępowania dowodowego lub przeprowadzić je tylko częściowo.

6. Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący składu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu, któremu służy zawsze głos ostatni.

§ 24. 1. W trakcie rozprawy przewodniczący może na wniosek stron lub z urzędu zarządzić dopuszczenie dowodów ze świadków i biegłych oraz innych dowodów, o ile uzna, iż przeprowadzenie tych dowodów na rozprawie mogłoby mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

2. Jeżeli w toku rozprawy okaże się, że zachodzą istotne braki w materiale dowodowym, których na rozprawie uzupełnić nie można — skład orzekający wydaje postanowienie o uzupełnieniu przez rzecznika dyscyplinarnego postępowania wyjaśniającego.

3. W wypadkach wymienionych w ust. 1 i 2 skład orzekający odracza rozpoznanie sprawy.

§ 25. 1. Wzywanie i przesłuchiwanie świadków i biegłych, dopuszczonych do udziału w rozprawie w myśl § 24 ust. 1, odbywa się w trybie i pod rygorem przewidzianymi w kodeksie postępowania administracyjnego.

2. W razie niestawiennictwa świadka lub biegłego, którego przesłuchanie jest niezbędne, rozprawę odracza się.

3. W razie niemożności stawienia się świadków lub w razie złożenia przez nich zeznań odmiennej treści na rozprawie — odczytuje się ich zeznania w części lub w całości z akt postępowania wyjaśniającego.

4. Przed przystąpieniem do przesłuchania świadków lub biegłego przewodniczący uprzedza go o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania; świadków przesłuchuje się osobno na sali rozpraw.

5. Strony mają prawo zadawać pytania świadkom i biegłym oraz wypowiadać się co do każdego zeznania świadka, opinii biegłego lub innego dowodu.

§ 26. 1. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który powinien zawierać zwięzłą treść wyjaśnień obwinionego, zeznań przesłuchiwanych na rozprawie świadków, opinii biegłych i innych wyników postępowania dowodowego oraz przytoczenie wniosków i innych oświadczeń stron, jak również postanowienia składu orzekającego.

2. Protokół podpisują przewodniczący składu orzekającego i protokolant.

§ 27. 1. Po wysłuchaniu głosów stron skład orzekający przystępuje niezwłocznie do narady nad orzeczeniem.

2. Narada i głosowanie są tajne. Udział w naradzie biorą jedynie członkowie składu orzekającego; protokolant może być obecny przy naradzie.

3. Narada i głosowanie odbywają się osobno co do winy i osobno co do kary. Przewodniczący głosuje ostatni.

§ 28. 1. Postanowienia składu orzekającego zapadają zwykłą większością głosów.

2. Głosy członków składu orzekającego wstrzymujących się od głosowania liczą się na korzyść obwinionego.

3. Jeżeli przy głosowaniu co do kary zdania członków składu orzekającego tak się podzielią, że na żadną z proponowanych kar nie przypadnie większość głosów, zdanie najmniej przychylnie dla obwinionego przyłącza się do zdania najbardziej doń zbliżonego.

4. Przegłosowany członek składu orzekającego ma prawo złożyć na piśmie uzasadnienie swego odrębnego zdania.

§ 29. 1. Skład orzekający orzeka na mocy przekonania opartego na ocenie całokształtu dowodów ujawnionych w toku sprawy.

2. Skład orzekający wydaje:

- 1) orzeczenie skazujące, mocą którego uznaje obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w całej rozciągłości lub częściowo i wymierza karę, bądź
- 2) orzeczenie uniewinniające, w którym uwalnia obwinionego od postawionych mu zarzutów, bądź też
- 3) orzeczenie umarzające sprawę, jeżeli uzna, że czyn popełniony przez obwinionego nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego, lub gdy okaże się, że zachodzą okoliczności określone w § 4 ust. 1 i 2 bądź w § 15 ust. 3, albo gdy rzecznik dyscyplinarny przed odczytaniem na rozprawie wniosku o ukaranie obwinionego złoży oświadczenie, że nie popiera oskarżenia.

3. Przy wymiarze kary bierze się pod uwagę stopień winy, rodzaj, znaczenie i skutki czynu oraz postawę moralną i obywatelską obwinionego, a także zachowanie się jego przed i po przewinieniu.

4. Jeżeli obwiniony dopuścił się kilku przewinień, wymierza się jedną karę jako karę łączną.

§ 30. 1. Sentencja orzeczenia dyscyplinarnego powinna być sporządzona na piśmie i zawierać:

- 1) nazwę komisji dyscyplinarnej, datę i miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia,
- 2) imiona i nazwiska członków składu orzekającego, rzecznika i protokolanta,
- 3) imię i nazwisko, miejsce i datę urodzenia obwinionego oraz kierunek i rok studiów,
- 4) dokładne określenie czynu zarzucanego obwinionemu oraz miejsce i datę jego popełnienia.

2. Sentencja orzeczenia skazującego powinna ponadto zawierać:

- 1) ustalenie czynu przypisanego obwinionemu,
- 2) wymierzoną obwinionemu karę.

3. Uzasadnienie każdego orzeczenia powinno zawierać ustalenie jego podstawy faktycznej przez wskazanie faktów, które skład orzekający uznał za udowodnione, i dowodów, na jakich się oparł.

4. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego.

§ 31. 1. Orzeczenie powinno być ogłoszone wraz z uzasadnieniem bezpośrednio po naradzie.

2. W uzasadnionych wypadkach ogłoszenie orzeczenia może być odroczone najwyżej na 7 dni, przy czym dzień, godzina i miejsce ogłoszenia powinny być podane na rozprawie.

3. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego poucza obwinionego o trybie i terminie wniesienia odwołania.

4. Orzeczenie doręcza się wraz z uzasadnieniem stronom w terminie 7 dni od ogłoszenia sentencji orzeczenia.

§ 32. 1. Stronom służy prawo wniesienia odwołania od orzeczenia do odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów.

2. Odwołanie wraz z jego uzasadnieniem i odpisami dla stron wnosi się za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej, która wydała orzeczenie, w terminie dni 14 od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Złożenie odwołania zawieszona wykonanie orzeczenia.

3. Cofnięcie odwołania przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej powoduje uprawomocnienie się orzeczenia.

§ 33. Przewodniczący odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów po stwierdzeniu, że odwołanie zostało wniesione w przepisany termin, wyznacza termin rozprawy odwoławczej i zarządza doręczenie odpisu odwołania stronie przeciwnej. Rozprawa odwoławcza powinna odbyć się w okresie nie przekraczającym 30 dni od dnia złożenia odwołania. Przepisy § 19 ust. 2, §§ 20 i 21 stosuje się odpowiednio.

§ 34. 1. Przewodniczący odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów odrzuca odwołanie w razie wniesienia go po upływie terminu przewidzianego w § 32 ust. 2.

2. Przewodniczący odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów może na wniosek strony przywrócić obwinionemu uchylony termin, jeżeli uprawdopodobni ona, że uchybienie nastąpiło wskutek nie zawinionej przez nią przeszkody.

3. Wniosek o przywrócenie terminu składa się wraz z odwołaniem za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia ustania przeszkody.

§ 35. 1. Rozprawę odwoławczą rozpoczyna ustne sprawozdanie, w którym członek składu orzekającego odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów, wyznaczony jako sprawozdawca, przedstawia przebieg dotychczasowego postępowania dyscyplinarnego, treść zaskarżonego orzeczenia, przytoczone w odwołaniu zarzuty oraz okoliczności faktyczne sprawy, jak również zawiadania strony o postanowieniu składu orzekającego w przedmiocie dopuszczenia nowych dowodów. Następnie przesłuchuje się dopuszczonych świadków i biegłych oraz przeprowadza inne dowody.

2. Strony mogą składać wyjaśnienia, oświadczenia i wnioski ustnie lub na piśmie.

3. Przed zakończeniem rozprawy odwoławczej przewodniczący składu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu, przy czym pierwszy głos służy stronie, która wniosła odwołanie.

4. Przepisy § 22, § 23 ust. 1, 4 i 6, § 24 ust. 1, 2 i 3, § 25, § 26, § 27 i § 28 stosuje się odpowiednio.

§ 36. 1. Odwoławcza komisja dyscyplinarna dla studentów bądź zatwierdza orzeczenie komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji, bądź je uchyla i sama orzeka o winie i karze. Przepisy § 29 ust. 1, 3 i 4, § 30 i § 31 ust. 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

2. Odwoławcza komisja dyscyplinarna dla studentów nie może zaoszczędzić orzeczonej kary dyscyplinarnej w razie wniesienia odwołania przez obwinionego.

§ 37. 1. Minister może uchylić orzeczenie w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia i skierować sprawę do ponownego rozpoznania.

2. W wypadku określonym w ust. 1 sprawę rozpatruje komisja dyscyplinarna, której orzeczenie zostało uchylone, w zmienionym składzie orzekającym, który nie jest skreślony poprzednim orzeczeniem.

Rozdział 6.

Tymczasowe zawieszenie obwinionego w prawach studenta.

§ 38. 1. Osobę, przeciwko której wszczęto postępowanie wyjaśniające lub dyscyplinarne, można tymczasowo zawiesić w prawach studenta, jeżeli przemawiają za tym względy wychowawcze. Tymczasowe zawieszenie zarządza:

- 1) z chwilą wszczęcia lub w okresie trwania postępowania wyjaśniającego — rektor,
- 2) w czasie postępowania przed komisją — komisją dyscyplinarną, po wysłuchaniu wniosku rzecznika dyscyplinarnego.

2. Rektor może tymczasowo zawiesić w prawach studenta osobę, przeciwko której toczy się postępowanie karne, choćby postępowanie dyscyplinarne lub wyjaśniające nie było jeszcze wszczęte; obowiązany jest to uczynić w razie zastosowania w stosunku do niej aresztu tymczasowego, zawiadamiając o tym ministra.

3. Osoba tymczasowo zawieszona w prawach studenta traci na okres trwania zawieszenia prawo uczęszczania na wszelkie zajęcia objęte planem i regulaminem studiów oraz do udziału w życiu szkoły. Tymczasowe zawieszenie w prawach studenta pociąga za sobą pozbawienie lub ograniczenie pomocy stypendialnej na podstawie i w trybie przepisów o pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych.

4. Z chwilą ustania okoliczności uzasadniających tymczasowe zawieszenie należy je bezzwłocznie uchylić. O uchyleniu tymczasowego zawieszenia orzeka w toku postępowania wyjaśniającego organ, który je zarządził. Tymczasowe zawieszenie zarządzone w związku z toczącym się postępowaniem dyscyplinarnym ustaje z mocy prawa z chwilą zakończenia postępowania dyscyplinarnego.

5. Jeżeli obwiniony w wyniku postępowania dyscyplinarnego ukarany został karą dyscyplinarną zawieszenia w

prawach studenta (§ 6 ust. 1 pkt 3), komisja dyscyplinarna może zaliczyć obwinionemu, wykazującemu się właściwą postawą moralną i obywatelską oraz nienagannym zachowaniem się po popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego, okres tymczasowego zawieszenia na poczet kary dyscyplinarnej zawieszenia w prawach studenta.

6. Uprawnienia rektora określone w ust. 1 i 2 służą również ministrowi.

Rozdział 7.

Wykonanie orzeczeń dyscyplinarnych.

§ 39. 1. Orzeczenie odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów oraz nie zaskarżone orzeczenie komisji dyscyplinarnej dla studentów jest prawomocne.

2. Wykonanie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego zarządza rektor.

3. Prawomocne orzeczenie komisji dyscyplinarnej wywieszają się na tablicy ogłoszeń szkoły.

4. O karze dyscyplinarnego wydalenia obwinionego ze szkoły zawiadamia się ponadto wszystkie szkoły wyższe i wyższe szkoły zawodowe bezzwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia.

5. Kary dyscyplinarne wpisuje się do akt osobowych obwinionego.

Rozdział 8.

Zatarcie i darowanie kar dyscyplinarnych oraz wznowienie postępowania.

§ 40. 1. Skazanie na kary dyscyplinarne nagany lub nagany z ostrzeżeniem podlega zatarcia:

- 1) przy karze nagany — po upływie co najmniej 1 roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, jeżeli ukarany zachowywał się w tym okresie wzorowo,
- 2) przy karze nagany z ostrzeżeniem — po upływie co najmniej 2 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, jeżeli ukarany zachowywał się przez ten okres wzorowo.

2. Zatarcie skazania na karę zawieszenia w prawach studenta i karę wydalenia ze szkoły może nastąpić co najmniej po upływie 2 lat od dnia złagodzenia lub darowania tych kar.

3. Zatarcie skazania na wniosek dziekana bądź na prośbę ukaranego — po wysłuchaniu opinii dziekana — zarządza komisja dyscyplinarna, która wydała prawomocne orzeczenie.

4. Zatarcie skazania powoduje uznanie obwinionego za nie karanego i usunięcie orzeczenia skazującego z jego akt osobowych.

§ 41. 1. Rektor może — na wniosek lub po zasięgnięciu opinii dziekana oraz uczelnianych oddziałów Zrzeszenia Studentów Polskich, Związku Młodzieży Socjalistycznej lub Związku Młodzieży Wiejskiej — wystąpić do komisji dyscyplinarnej z wnioskiem o złagodzenie wymierzonej studentowi kary dyscyplinarnej zawieszenia w prawach studenta, jeżeli obwiniony swym wzorowym postępowaniem w okresie zawieszenia zasługuje na skrócenie okresu obowiązywania kary.

2. Kara dyscyplinarna wydalenia ze szkoły może być darowana przez rektora po upływie co najmniej 3 lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego i wykazania się przez ukaranego pozytywną opinią zakładu pracy, w którym był zatrudniony po wydaleniu ze szkoły.

§ 42. 1. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem może nastąpić, gdy okaże się, że wydanie orzeczenia nastąpiło wskutek fałszywego zeznania świadka lub biegłego, fałszowania dokumentu albo przekupstwa, lub gdy po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody mogące mieć istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia.

2. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego może wnieść osoba ukarana lub rzecznik dyscyplinarny.

3. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wnieść w ciągu 30 dni od dnia, w którym strona dowiedziała się o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

4. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego wnosi się do komisji dyscyplinarnej tej instancji, która wydała prawomocne orzeczenie. Wyznaczony przez przewodniczącego w zmienionym składzie trzyosobowy zespół orzekający bada na posiedzeniu niejawnym, czy wniosek złożony jest w terminie i czy opiera się na przyczynie wskazanej w ust. 1. W razie potrzeby skład orzekający może przed rozpatrzeniem wniosku zlecić rzecznikowi dyscyplinarnemu sprawdzenie wskazanych we wniosku okoliczności.

5. W braku warunków do wznowienia komisja wniosków odrzuca, w przeciwnym razie wznowia postępowanie.

6. Do wniosku i postępowania w sprawie wznowienia postępowania stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia.

Rozdział 9.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 43. 1. Obsługę komisji dyscyplinarnych i rzecznika dyscyplinarnego wykonują pracownicy szkoły, wyznaczeni przez rektora.

2. Wydatki związane z działalnością organów dyscyplinarnych pokrywane są z budżetu szkoły.

§ 44. Sprawy dyscyplinarne, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie zostały zakończone, prowadzi się według przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 45. Traci moc rozporządzenie Ministrów Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia i Opieki Społecznej, Oświaty, Kultury i Sztuki oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 20 grudnia 1961 r. w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów szkół wyższych (Dz. U. z 1962 r. Nr 6, poz. 25).

§ 46. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Minister Oświaty: *W. Tułodziecki*

Minister Kultury i Sztuki: *L. Motyka*

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki: *W. Reczek*